

Бақара сураси, 117-оят

09:05 / 14.11.2017 16916

У осмонлару ернинг беназир қилиб яратувчисидир. Бирор ишни ҳукм қилса, унга: «Бўл!» - дейди, холос, бас, у бўладир. Бақара 117.

Кофирларнинг Аллоҳ субҳанаҳу ва таолога нисбатан қилган энг катта беодобликлари, тухматлари шуки, улар:

«Аллоҳ фарзанд тутди», - дедилар».

Аллоҳ таолонинг Ўзи бу тухматни ҳадиси қудсийларидан бирида «сўкиш» деб баҳолаган.

Имом Бухорий раҳматуллоҳи алайҳи Ибн Аббос розияллоҳу анҳудан ривоят қиладиларки, Пайғамбаримиз Муҳаммад алайҳиссалом:

«Аллоҳ таоло: «Одам боласи Мени ёлғончи қилди, шуни қилмаса бўларди. Одам боласи Мени сўкди, шуни қилмаса бўларди. Мени ёлғончи қилгани - уни қандай бўлса, шундай қилиб қайта тирилтира олмайди, деб ўйлайди. Мени сўккани - «Боласи бор», дейиши. Мен хотин ёки бола олишдан покдирман», - деб айтди», - деганлар.

Кофирлар ушбу ояти каримада келганидек, «Аллоҳ Ўзига фарзанд тутди», - дейдилар.

Бу оятлар нозил бўлаётган пайтда мусулмонлар билан юзма-юз тўқнашиб турган уч тоифа кофирларнинг барчаси ҳам улкан жиноятга бориб, Аллоҳга тухмат қилишарди:

Яҳудийлар: **«Узайр Аллоҳнинг ўғли»**, - дейишарди;

Насоролар: **«Ийсо Масиҳ Аллоҳнинг ўғли»**, - дейишарди;

Кофирларнинг учинчи гуруҳи бўлмиш мушриклар: «Фаришталар Аллоҳнинг қизлари», - дейишарди.

Ҳозирги замон мусулмон уламоларидан шайх Абул Ҳасан Надавий ҳазратлари бу ояти кариманинг улкан мўъжизаси ҳақида қуйидаги маънони ёзганлар. Оятда «Ва: «Аллоҳ фарзанд тутди», - дедилар», - дейиляпти. Бу жумладан «Аллоҳнинг насли бор», яъни «Ундан фарзанд

туғилди», деган маъно келиб чиқмайди. «Ўзидан туғилмаган шахсни асранди фарзанд қилиб олди», деган маъно чиқади.

Тарихни яхшироқ ўрганиб кўрилса, диний мазҳабларга чуқурроқ назар солинса, насоро мазҳабларидан баъзилари «Ийсо Аллоҳнинг тутинган – асранди ўғли», деб эътиқод қилишар экан. Қуръони Карим илоҳий китоб бўлмаганида, бу нозик тарафларни ким билар эди?!

Кофирларнинг бу бўхтонларига қарши оятнинг давомида ва кейинги оятда Аллоҳ таоло бешта раддия билан жавоб қилмоқда:

«У Зот покдир. Балки осмонлару ердаги барча нарсалар Уникидир. Ҳамма Унга бўйсунувчидир. У осмонлару ернинг беназир қилиб яратувчисидир. Бирор ишни ҳукм қилса, унга: «Бўл!» – дейди, холос, бас, у бўладир».

1. «Субҳанаҳу» сўзининг ўзи «Аллоҳ пок бўлди, юқори бўлди, уларнинг айтганлари бекор» деган маъноларни англатади. Шунинг учун ҳам биз уни «У пок бўлди», деб тушунсак ҳам бўлади.

2. «Балки осмонлару ердаги барча нарсалар Уникидир».

Яъни ҳамма нарсага эга бўлиб турган Зотнинг фарзандга ҳожати бўлармиди?

3. «Ҳамма Унга бўйсунувчидир».

Яъни ҳамма Аллоҳнинг бандасидир, фарзанди эмас. Ҳамма Унга бўйсуниб турганда, Унинг фарзандга ҳожати қолармиди?!

4. **«У осмонлару ернинг беназир қилиб яратувчисидир».**

Яъни Аллоҳ таоло уларни йўқдан пайдо қилувчи Зотдир. Осмонлару ернинг нималигини инсон ҳалигача тўла англаб етгани йўқ. Аллоҳ эса уларни йўқдан бор қилган. Шундай улуғ Зот, албатта, фарзандга ҳожатмандликдан пок ва юқоридир.

5. **«Бирор ишни ҳукм қилса, унга: «Бўл!» – дейди, холос, бас, у бўладир».**

Яъни Аллоҳ фаришталарни яратишними, Узайр ёки Ийсо алайҳиссаломларнинг дунёга келишлариними, нимани ирода қилса, «Бўл!» – дейди. Ва айтганидай бўлади. Тамом. Бошқа гапга, ҳар хил тахмину бўхтонларга ҳожат йўқ.

Исломий тасаввурдан бошқа тасаввурлар ва фалсафаларнинг катта хатоси Холиқ (яратувчи) билан махлуқ (яратилмиш) орасидаги фарқни тушунмасликдир. Ислом назарияси бўйича, махлуқлар тамом бошқа, Холиқ тамом бошқадир. Холиқнинг асло ўхшаши йўқ, Уни тасаввурга сиғдириб ҳам бўлмайди, махлуққа қиёсан таърифланмайди ҳам. Яъни Аллоҳнинг хотини ҳам, фарзанди ҳам бўлиши мумкин эмас.

Ҳозирги кунда «Аллоҳнинг фарзанди бор» деган эътиқодга асосланган динга ишонувчилардан кўплари динларини тарк этмоқда. Баъзи мазҳабларнинг бошлиқлари бу эътиқоддан воз кечишни таклиф этмоқдалар.